

§ 18. Minister Kultury i Sztuki określi w porozumieniu z Ministrem Oświaty sposób i terminy dostosowania istniejących szkół i innych placówek kształcenia artystycznego do przepisów niniejszego rozporządzenia oraz sposób i terminy zastosowania w nauczaniu i wychowaniu w szkołach artystycznych realizujących obowiązek szkolny zmian wynikających z reformy szkolnictwa podstawowego.

§ 19. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki oraz Ministrowi Oświaty.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

170

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1965 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1965 w przedsiębiorstwach przemysłowych zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich oraz w Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się na rok 1965 moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1961 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na lata 1960 i 1961 w przedsiębiorstwach przemysłowych wchodzących w skład Zjednoczenia Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich (Dz. U. z 1961 r. Nr 22, poz. 107, z 1962 r. Nr 4, poz. 13 i z 1963 r. Nr 15, poz. 79).

§ 2. Przepisy rozporządzenia, o którym mowa w § 1, mają zastosowanie do przedsiębiorstw przemysłowych zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych.

§ 3. W rozporządzeniu, o którym mowa w § 1, § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Na fundusz zakładowy przeznaczają się średnio 14,8% zysku rozliczeniowego na rok 1965 dla Zjednoczenia Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich oraz 20,6% zysku rozliczeniowego na rok 1965 dla Zjednoczenia Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych, z tym że Zjednoczenia określają stawki odpisów na fundusz zakładowy dla poszczególnych przedsiębiorstw w ramach średniej stawki.”

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 czerwca 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie form rozliczeń za dostawy, roboty i usługi pomiędzy jednostkami gospodarki społeczno-gospodarczej.

Na podstawie art. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki społeczno-gospodarczej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie form rozliczeń za dostawy, roboty i usługi pomiędzy jednostkami gospodarki społeczno-gospodarczej (Dz. U. z 1958 r. Nr 54, poz. 264, z 1960 r. Nr 33, poz. 188, z 1961 r. Nr 46, poz. 251 i z 1962 r. Nr 52, poz. 258) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozliczenia gotówkowe przeprowadza się przez wręczenie znaków pieniężnych albo czeku gotówkowego oraz za pomocą przekazu bankowego, przekazu pocztowego lub pobrania pocztowego. Górna granica rozliczeń gotówkowych w stosunku do jednorazowej transakcji wynosi 3.000 zł.”;

2) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. Zapłać nie potrąconych przez odbiorcę od ceny należnej dostawcy odszkodowań umownych za niewykonanie, wadliwe lub nieterminowe

wykonanie zobowiązań wynikających z umów o roboty, dostawy i usługi następuje w drodze polecenia przelewu, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Polecenie przelewu dłużnik powinien złożyć w banku w terminie 14 dni od daty otrzymania od wierzyciela wezwania do zapłaty odszkodowania umownego. Jeśli wysokość odszkodowania umownego określona została w protokole (np. w protokole odbioru robót) uzgodnionym między zainteresowanymi stronami, dłużnik obowiązany jest złożyć polecenie przelewu w ciągu 14 dni od daty sporządzenia protokołu.

2. W wezwaniu do zapłaty odszkodowania umownego wierzyciel powinien określić:

- 1) stan faktyczny uzasadniający żądanie odszkodowania umownego z powołaniem się na umowę,
- 2) wysokość odszkodowania umownego, ze wskazaniem sposobu obliczenia w oparciu o postanowienia umowne lub obowiązujące przepisy.

3. Jeżeli dłużnik w terminie określonym w ust. 1 nie dokonał przelewu, ani też nie zakwestionował roszczenia, wierzyciel po upływie następnych 7 dni występuje do banku o pokrycie tego roszczenia w drodze inkasa. Podstawą rozliczenia jest odpis wymienionego w ust. 1 wezwania do zapłaty. W razie częściowego kwestionowania roszczenia przez dłużnika —

wierzyciel obejmuje żądaniem zapłaty nie kwestionowaną część odszkodowania umownego.

4. Pokrycie przez bank żądania zapłaty z tytułu należności, o których mowa w ust. 3, nie wymaga uprzedniej zgody dłużnika."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 czerwca 1965 r.

w sprawie kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie powszechnym.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Do wykonywania funkcji technicznej majstra budowlanego przy budowie obiektów budowlanych budownictwa powszechnego upoważnione są osoby, które uzyskały:

- 1) uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi w budownictwie powszechnym lub
- 2) stwierdzenie powiatowego organu państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego, że posiadają odpowiednie kwalifikacje fachowe w zakresie wykształcenia technicznego i praktyki zawodowej; decyzja tego organu zwana jest dalej stwierdzeniem kwalifikacji majstra.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, upoważnione są do wykonywania funkcji technicznej majstra budowlanego w zakresie rodzajów obiektów i robót, określonych w uzyskanych przez nie uprawnieniach budowlanych lub objętych uzyskanym stwierdzeniem kwalifikacji majstra.

3. Osoby, które uzyskały uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi lub stwierdzenie kwalifikacji majstra w budownictwie specjalnym, mają prawo wykonywania funkcji technicznych majstra budowlanego w budownictwie powszechnym w zakresie rodzajów robót i obiektów budowlanych, objętych uzyskanym uprawnieniem lub stwierdzeniem.

Rozdział 2.

Warunki i zakres uzyskiwania stwierdzenia kwalifikacji majstra.

§ 2. Stwierdzenie kwalifikacji majstra można uzyskać w zakresie następujących robót:

- 1) w grupie robót budowlanych:
 - betonarskich, łącznie ze związanymi izolacjami,
 - ciesielskich, łącznie z robotami stolarskimi, impregnacyjnymi i izolacyjnymi,
 - dekarских, łącznie ze związanymi izolacjami,
 - kamieniarskich,
 - malarskich,
 - murarskich, łącznie z robotami odarzyniowymi i izolacyjnymi,

- posadzkarskich i okładzinowych,
- sztukatorskich,
- zduńskich,
- montażu konstrukcji stalowych, łącznie z robotami ślusarskimi,
- montażu konstrukcji żelbetowych, łącznie ze związanymi izolacjami,
- montażu izolacji chemoodpornych;

2) w grupie robót instalacyjno-sanitarnych:

- montażu instalacji centralnego ogrzewania, łącznie z izolacjami termicznymi,
- montażu instalacji wodociągowo-kanalizacyjnych i gazowych,
- montażu instalacji przemysłowych, łącznie z izolacjami termicznymi,
- montażu instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych;

3) w grupie robót instalacyjno-elektrycznych:

- montażu instalacji elektroenergetycznych,
- montażu instalacji teleelektrycznych.

§ 3. 1. Osoby ubiegające się o stwierdzenie kwalifikacji majstra powinny wykazać się przygotowaniem technicznym i odbyciem odpowiedniej praktyki na budowie oraz złożyć ustny egzamin.

2. Od obowiązku złożenia egzaminu zwolnione są osoby:

- 1) które otrzymały dyplom mistrza na podstawie egzaminu złożonego przed państwową komisją egzaminacyjną, ustanowioną zgodnie z przepisami uchwały nr 367 Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie przyznawania robotnikom tytułów kwalifikacyjnych (Monitor Polski Nr 76, poz. 402);
- 2) które pełniąc funkcje majstra budowlanego z nominacji mogą wykazać się świadectwem zdania egzaminu, zgodnie z przepisami uchwały nr 111 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w przedsiębiorstwach przemysłowych zakładach pracy (Monitor Polski Nr A-18, poz. 236 i Nr A-102, poz. 1486);
- 3) które ubiegają się o rozszerzenie uzyskanego stwierdzenia kwalifikacji majstra.

§ 4. Za przygotowanie techniczne majstra uważa się uzyskanie:

- 1) dyplomu ukończenia wyższej szkoły technicznej lub świadectwa ukończenia średniej szkoły technicznej, uprawniających do ubiegania się o uzyskanie uprawnień budowlanych do kierowania robotami budowlanymi w budownictwie powszechnym;